

26- Profeten före sändningen del 3

Innehåll

Tadabbur al-Sira, avsnitt 26 Profeten före sändningen Folk i okunnighetens tid Under hans arbete och vallning av får Hans arbete med handel

Tadabbur al-Sira, avsnitt 26

Profeten före sändningen

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad och över hans familj och följeslagare.

O Gud, ädla oss med kunskap, smycka oss med mildhet, prydd oss med gudsfruktan, gör oss till vägledare som själva är vägleda, och gör våra handlingar uppriktiga för Ditt ansikte.

Vi fortsätter att sitta vid vår mästare Muhammads bord, frid vare med honom.

Vi stannade förra gången vid hur Guds sändebud, frid vare med honom, vallade får — hos Halima och senare när han kom till sin farbror Abu Talibs

vård. Han, frid vare med honom, berättade att ingen profet har funnits utan att han vallat får, eftersom fårvallning är en träning och ett arv för profeterna i att leda nationer. Den lär ut tålmod, ödmjukhet, mod, barmhärtighet, medkänsla och att försörja sig med sina egna händer. Att förlita sig på halal försörjning genom eget arbete ger människan fullständig frihet och förmågan att säga sanningen öppet.

Hur många människor förnedrar inte sig själva, smickrar och kompromissar, och tiger inför orätt och förtryck av rädsla för att förlora sitt arbete eller sin försörjning.

Profetens, frid vare med honom, vilja att valla får för att hjälpa sin farbror — som var som en kärleksfull far för honom — visar hans fina känsla, ädla karaktär, lojalitet och vilja att göra allt han kunde. Det visar också vilken sorts liv Gud vill för sina rättfärdiga tjänare.

Gud kunde lätt ha ordnat för sin profet, frid vare med honom, ett liv i bekvämlighet och rikedom som befriade honom från möda och arbete. Men den gudomliga visdomen lär oss att det bästa en människa äger är det hon tjänar med sina egna händer och det hon gör för att tjäna sitt samhälle.

Gud bevarade sin profet, frid vare med honom, före sändningen och skyddade honom från alla former av avvikelse. Han skyddade hans sinne och hans hörsel från allt som hörde okunnighetens tid till. Han förberedde honom för en stor uppgift — han förberedde hans hörsel, hans hjärta och hela hans väsen. Han rörde aldrig vid en avgud, inte ens de som stod vid Safa och Marwa, som var sed i okunnighetens tid. Han svor aldrig vid al-Lat och al-Ozza, trots att det var vanligt i Mekka. Han drack aldrig vin, åt aldrig av det som slaktats på avgudarnas altare, och deltog aldrig i deras högtider eller ceremonier.

Han, frid vare med honom, var från sin tidigaste barndom avvisande mot dessa falska gudomar. Ingenting var mer avskyvärt för honom än dem. Han tålde inte ens att höra någon svära vid al-Lat och al-Ozza i hans närvaro.

Gud omgav honom med skydd och omsorg, till och med från de impulser som unga män brukar känna. Profeten, frid vare med honom, var människa som alla andra, och kunde känna vad unga män känner — lust att roa sig och delta i ungdomens nöjen. Men varje gång han tänkte göra något som ungdomarna gjorde, ingrep den gudomliga omsorgen och avledde honom.

En gång, berättar han, när han vallade får i Mekka, hörde han talas om en fest i staden. Han ville gå dit och roa sig som de andra unga. Men något märkligt hände — Gud lät honom falla i djup sömn, och han vaknade inte förrän solen brände hans kropp.

Folk i okunnighetens tid

Han, frid vare med honom, sade:

”Jag tänkte aldrig göra något av det som folket i okunnighetens tid gjorde, utom två gånger — och varje gång hindrade Gud mig. Sedan tänkte jag aldrig på det igen tills Gud ädelmodigt hedrade mig med Sitt budskap.”

Han berättar:

”En natt sade jag till pojken som vallade tillsammans med mig: ’Se efter mina får medan jag går in i Mekka och roar mig som ungdomarna gör.’ Han sade: ’Gör det.’ Jag gick tills jag nådde det första huset i Mekka och hörde musik. Jag frågade: ’Vad är detta?’ De sade: ’Det är ett bröllop.’ Jag satte mig för att lyssna, men Gud slog mig med sömn, och jag vaknade inte förrän solen brände mig. Jag återvände till min kamrat och berättade vad som hänt. Nästa natt försökte jag igen — och samma sak hände.”

När profeten, frid vare med honom, nådde tolv års ålder tog hans farbror Abu Talib med honom på en handelsresa till al-Sham, till staden Busra. Där inträffade något som aldrig hänt tidigare.

I Busra fanns en munk som hette Bahira. Han brukade aldrig bry sig om karavanerna som passerade, men denna gång kom han ut, välkomnade dem och började studera deras ansikten — som om han letade efter någon.

Bahira kände till från tidigare skrifter att tiden för en profets framträdande hade kommit. Han kände igen profetens kännetecken och visste att han bar profetiets sigill mellan sina skuldror. Alla tidigare skrifter hade förutsagt honom.

Han tog tag i profetens hand och sade:

”Detta är världens herre. Detta är Guds sändebud till världarna. Gud kommer att sända honom som en barmhärtighet till allt som finns.”

Quraysh-männen blev förvånade och sade: ”Hur vet du detta?”

Han svarade:

”När ni kom ner från bergspasset fanns det inte ett enda träd eller en enda sten som inte föll ned i vördnad — och de faller endast för en profet. Och jag känner igen honom genom profetiets sigill mellan hans skuldror, som en rund fläck.”

Bahira lagade mat åt dem och sade att de skulle hämta pojken. När han kom såg Bahira hur ett moln skuggade honom. När han satte sig under ett träd flyttade trädets skugga sig mot honom.

Bahira sade:

”Se! Trädets skugga har flyttat sig mot honom.”

Medan de satt där kom sju män från romarna. Bahira frågade dem varför de kommit.

De sade:

”Vi har fått veta att en profet ska framträda denna månad, och han kommer att passera denna väg. Vi har kommit för att döda honom.”

Bahira lyckades övertala dem att lämna.

Romarna visste att denna profet skulle förstöra deras koloniala makt och deras religiösa dominans. Därför ville de döda honom.

Bahira vädjade till Abu Talib att återvända med Muhammad till Mekka för att skydda honom från romarna och judarna, eftersom de kände till hans tid, plats och kännetecken.

Under hans arbete och vallning av får

När profeten, frid vare med honom, vallade får var han avskild från människor — han såg bara några få herdar. Men när han började handla med sin farbror och resa till al-Sham, lärde människor känna honom. Mekka var centrum för handel och pilgrimsfärd, så människor från hela Arabien såg honom och spred hans namn.

Gud lät araberna lära känna honom innan han sändes, så att hans namn skulle spridas och så att det skulle finnas vittnen när han trädde fram som profet.

Hans arbete med handel gjorde att folket i Mekka lärde känna hans manlighet, hans ärlighet, hans pålitlighet, hans generositet och hans ädla karaktär. De kallade honom "den sanningsenlige, den pålitlige" redan innan han blev profet.

Gud vittnade själv om hans karaktär:

"Och sannerligen, du besitter en stor och ädel karaktär."

Hans arbete med handel

Handeln gav honom ett globalt perspektiv, eftersom hans budskap var globalt. Den öppnade hans sinne för livet, för människorna och deras natur. Genom handel gick han i livets skola — en skola som ingen bok kan ersätta.

Han lärde känna verkligheten, världen och människorna. Ingen kunde lura honom, bedra honom eller skratta åt honom. Alla älskade honom, för han hade aldrig bedragit, ljugit, lurat eller hånat någon.

Var är vi i dag jämfört med vår profet? Var är Muhammads umma från Muhammads moral?

Handeln gav honom också tillgång till marknader som Okaz och Dhu al-Majaz, där han lärde sig av de äldre, deltog i samtal, löste konflikter och

lyssnade på poesi och tal — allt detta blev en förberedelse för hans framtida uppdrag.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)